Mürekkep Kelebeği

Yavuz DEMİRKIRAN

Mürekkep Kelebeği

Yavuz DEMİRKIRAN

Sophie küçük masasında oturmuştu, mavi mürekkepli kalemi kâğıdın üzerinde usulca cızırdıyordu. Dikkatli, kıvrımlı çizgilerle bir kelebek çizdi. Kanatları koyu maviydi, ıslak mürekkep gibi parlıyordu. Sophie gülümsedi. 'Sen şimdiye kadarki en güzel çizimimsin,' diye fısıldadı. Saat yatma vaktini geçmişti ama Sophie durmak istemiyordu. Sonunda çizimi pencere kenarına koydu ve yatağına tırmandı, sarı yıldızlı pijamaları etrafında buruşmuştu.

Sophie'nin odası sessiz ve karanlıktı. Ay penceresinden bakıyor, çizimin üzerine gümüşi bir ışık düşürüyordu. Sophie'nin gözleri ağırlaştı ama onları azıcık aralık tuttu. Kâğıttaki kelebek pırıldıyor gibiydi. 'Kımıldadı mı?' diye merak etti. Ela gözlerini ovuşturup daha dikkatli baktı. Mürekkep kanatlar çırpındı, minicik bir parça. Sophie'nin kalbi hızlı hızlı attı. Büyülü bir şey oluyordu.

Gece yarısı kelebek sayfadan havalandı! Kâğıt inceliğindeki kanatları sessizce çırpıyordu. Sophie yatağında doğruldu, ağzı kocaman açılmıştı. Mürekkep kelebek ay ışığında dans ediyordu, mavi gövdesi parlak ve ışıltılıydı. Pencereye uçtu ve aralıktan süzülüp çıktı. Sophie yerinden fırlayıp pencere kenarına koştu. 'Geri dön!' diye usulca seslendi. Ama kelebek çoktan gitmişti, gece göğünde minik mavi bir noktaydı.

Mürekkep kelebek ay ışığıyla aydınlanan bir bahçenin üzerinde süzüldü. Çiçekler gece için yapraklarını kapatmıştı ama kelebek onları gıdıklayıp uyandırdı. Bir gülden çiy içti ve arkasında minik mavi ışıltılardan bir iz bıraktı. 'Ne güzel bir yer!' diye düşündü. Uykulu bir kedinin yanından geçti, kedi gözlerini kırpıştırıp esnedi. Kelebek bir ağacın etrafında döndü ve sonra daha yükseğe uçtu, dünyayı daha çok görmek istiyordu.

Sonra kelebek çatıların üzerinden uçtu. Pencereler minik yıldızlar gibi sıcak ışıkla parlıyordu. Bir pencereden içeri baktı ve bir çocuğun yatmadan önce hikâye okuduğunu gördü. Kelebek cama tıklattı, çocuk şaşkınlıkla başını kaldırdı. 'Mavi bir kelebek!' diye fısıldadı çocuk. Kelebek kanatlarını kıpırdatıp uçtu. Kanatlarında altın rengi pencere noktalarından bir desen bıraktı, minik fenerler gibi parlıyordu.

Kelebek uykulu bir sokağa süzüldü. Sokak lambaları titriyordu, hafif bir esinti onu sürüklüyordu. Esneyen bir gece bekçisi ve bir kapı eşiğine kıvrılmış bir köpek gördü. Kelebek bir posta kutusuna konup dinlendi. 'Keşke Sophie bunu görebilseydi,' diye düşündü. Sonra kaldırımda ay ışığının gümüşi bir kıvrımını fark etti ve onu kanatlarına ekledi, ışıltılı bir desen.

Ay gökyüzünden izliyordu, kocaman gümüşi bir gülümsemeydi. 'Küçük kelebek, evinden çok uzaktasın,' dedi usulca. Kelebek yukarı baktı. 'Her şeyi görmek istiyorum!' diye cıvıldadı. Ay kıkırdadı. 'O zaman yıldızları takip et. Sana yol gösterirler.' Kelebek başını salladı ve parıldayan bir yıldıza doğru kanat çırptı. Ayın ışığı onu sıcak bir battaniye gibi sardı, güvende tuttu.

Kelebek karanlık bir ormanın üzerinden uçtu. Korkmadı, çünkü ay yolu aydınlatıyordu. Ateş böceklerinin dans ettiğini ve baykuşların göz kırptığını gördü. Dost canlısı bir ateş böceği yakınında vızıldadı. 'Buralarda yenisin,' dedi ateş böceği. 'Ben bir maceradayım!' dedi kelebek. Bir süre birlikte uçtular ve ateş böceği kelebeğe yıldızların elmas gibi yansıdığı gizli bir gölet gösterdi. Kelebek kanatlarına elmas deseni ekledi.

Uzaklarda Sophie pencerenin yanında bekliyordu. Uyuyamıyordu. Kelebeğin kaybolmuş ya da üşümüş olabileceğinden endişeleniyordu. 'Lütfen geri dön,' diye fısıldadı. Pencereyi açık bıraktı ve sandalyesine kıvrıldı, mavi kalemi hâlâ elindeydi. Gece sessizleşti ve Sophie'nin gözleri yavaşça kapandı. Uçan kelebekler ve yıldızlı gökyüzleri gördü.

Kelebek kaybolmamıştı. Hayatının en güzel zamanını geçiriyordu! Gece için kapalı olan bir lunaparkın içinden süzüldü. Bir nehrin üzerinde esintiyle süzüldü ve zıplayan balıklar gördü. Yalnız bir kedinin oturduğu bir tren istasyonuna uğradı. Kelebek kedinin etrafında dans etti ve kedi mırıldandı. 'Yalnızlığımı paylaştığın için teşekkürler,' dedi kedi. Kelebek kanatlarında gümüşi bıyıklardan bir kıvrım bıraktı.

Gökyüzü pembeye dönmeye başladığında kelebek kalbinde bir çekiş hissetti. Sophie'yi özlemişti. 'Eve dönme vakti,' dedi. Çatıların, bahçelerin ve uykulu sokakların üzerinden geri uçtu. Ay gülümsedi. 'İyi yolculuklar, küçüğüm,' dedi. Kelebeğin kanatları artık desenlerle kaplıydı: ay kıvrımları, pencere noktaları, bahçe çizgileri ve yıldız elmasları. Her desen şafak ışığında pırıldıyordu.

Sophie irkilerek uyandı. Güneş doğuyordu ve pencereye bir şey tıklattı. O kelebekti! Sophie soluğunu tuttu. Kanatları artık düz mavi mürekkep değildi. Güzel yeni desenlerle kaplıydı—gümüşi kıvrımlar, altın noktalar ve yeşil çizgiler. 'Geri döndün!' diye haykırdı Sophie. Kelebek parmağına kondu ve kanatlarını gururla çırptı.

Sophie hayranlıkla baktı. 'Nereye gittin?' diye sordu. Kelebek konuşamıyordu ama küçük bir dans yaparak ona desenleri gösterdi. Sophie anladı. 'Ayı, bahçeleri ve çatıları ziyaret ettin!' Gülümsedi. Kelebek masasına uçtu ve çizimin üzerine kondu. Tam yerine oturdu ama şimdi çizim renklerle canlanmıştı. Sophie kalemini kaptı ve yeni desenleri çizmeye başladı.

Sophie çizdikçe çizdi, mavi mürekkepli kalemi kâğıdın üzerinde uçuyordu. Resmine gümüşi aylar, altın pencereler ve yeşil bahçeler ekledi. Kelebek izliyordu, minik gözleri parıldıyordu. 'Sen şimdiye kadarki en güzel eserimsin,' dedi Sophie. Kelebek burnuna kondu ve kanatlarıyla onu öptü. Sophie kıkırdadı. 'Seni güvende tutacağım,' diye söz verdi. Kelebek saçlarına sokuldu.

O sabah Sophie çizimi annesine gösterdi. 'Bak ne oldu!' dedi. Annesi gülümsedi. 'Harika bir hayal gücün var,' dedi. Sophie başını salladı. Bunun sadece hayal gücü olmadığını biliyordu. Mürekkep kelebek gerçekti ve dünyadan parçalar getirmişti. Sophie kendini mutlu ve gururlu hissetti. Daha çok çizmek ve sıradaki maceraların ne olacağını görmek için sabırsızlanıyordu.

O günden sonra Sophie geceleri penceresini hep birazcık açık bıraktı. Bazen yeni şeyler çizdi—minik bir kayık, küçük bir kuş, kayan bir yıldız. Ve bazen gece yarısı usul bir kanat çırpışı duyardı. Mürekkep kelebek dönerdi, kanatları yeni desenlerle doluydu. Sophie yaratıcılığın harika, beklenmedik maceralara yol açabileceğini öğrendi. Ve her birine hazırdı.